

Een uitvoering om trots op te zijn

Mozart gaf de aanzet tot zijn Requiem in zijn laatste levensjaar. Het moest een groot opgezet werk worden. Voor zijn dood kwam hij er helaas niet meer aan toe het te voltooien. Zijn leerling Frans Xaver Süssmayer moest het doen met losse aantekeningen om de compositie verder uit te werken. Hoe bewonderenswaardig het resultaat ook, toch is duidelijk te horen waar de hand van de grote componist ontbreekt.

Het Requiem begint met grote dramatische zeggingskracht en een indrukwekkende fuga. Daarna zakt de spanning alleen maar in.

Het omvangrijke Purmerends Gemengd Koor zette het werk op het programma dat geheel gewijd was aan de componist. Al eerder deed men dat met minder bekend en relatief kort werk. Dit keer dus met het Requiem naast de Krönungsmesse en twee kortere stukken. Ook nu weer een uitdaging waarbij de koorleden weinig rustpunten gegeven werden en waarbij zeer veel concentratie gevraagd werd. Het resultaat was verbluffend. Inzetten waren nauwkeurig, stemvoering verzorgd en de muzikale lijnen waren duidelijk neergezet. Bijzondere complimenten mogen daarbij uitgaan naar de sopranen. Dat het Requiem niettemin echte spanning moest

Purmerends Gemengd Koor met Het Promenade Orkest en solisten o.l.v. Thijs Kramer. Vrijdag 14 oktober in de Taborkerk te Purmerend.

ontberen is daarbij te vergeven. Een koor moet daarvoor wel van heel goede huize komen om de luisteraar op het puntje van zijn stoel te houden. Wat het koor daarna deed met de Krönungsmesse was ronduit voortreffelijk. Alle bewegelijkheid die Mozart in deze mis bracht, werd flitsend neergezet en de dynamische nuances mochten er wezen. Mogelijkheden voor avontuur te over. Het moet daarom dankbaar werk voor dirigent Thijs Kramer zijn geweest, die voor dit concert de vaste dirigent Johan van de Camp verving, om met dit koor te werken. Gesteund werd het concert door het degelijke Promenade Orkest, dat al eerder met het koor optrad. Genieten was het ook van de vier solisten. Sopraan Caroline Stam, alt José Scholte, tenor Robbert Overpelt en bas Hans de vries zijn geen onbekenden tijdens uitvoeringen van amateurkoren. Zij stelden ook nu niet teleur. Vooral in het Agnus Dei van de mis zorgde Scholte voor de nodige ontroering. Een waardig sluitstuk van dit concert dat gelukkig door velen werd bijgewoond.

EUGÈNE BESANÇON